

A rádiócsoda

Hangjáték 1 felvonásban

Káplán Remek tavaszunk van! Akár a nyár derekán,
olyan az idő!

Plébános Olyan? Látszik, hogy nem vagy rádiós, fiam!

Káplán Az estike illata betölti a szobát... Nem
értem, miért baj ez?

Plébános Mondom, mert nem vagy rádiós! A tél fiam, az a
megbecsülhetetlen évszak! Amikor készülékem
zavartalanul hozza nekem az egész világot!

Káplán Most nem jön semmi?

Plébános Semmi. Télen Varsó is kiabál, ma a szunyog
dongását sem éri el... Hallgasd csak!

(Rádiókészülékből távoli, bizonytalan zene hallatszik)

Káplán Talán a masinériában van a baj?

Plébános Ilyet aztán ne merj még egyszer mondani fiam,
ha mellettem akarsz tovább káplánkodni. A
rádióamatőrségemben nem kételkedhetsz.

Káplán Valami másra tessék ráfogni!

Plébános Másra? Másra? Hát itt van Milano, nesze!

(A készülékből jellegzetes recsegés ropogás hallatszik)

Plébános Na látod, kinszenvedés a rádiósemlernek a
meleg idő!

(Az ajtón félénk kopogás hallatszik)

Plébános Ki az, no? ... Tessék!

Káplán Szabad!

Jenei néni Dicséertesék a Jézus Krisztus!

Káplán, Plébános Mindörökké!

Plébános Mi az Jenei néni? Körösztlő, menyegző, vagy temets? Minek dolognap ez a nagy parádé, amiben maga jön?... Aztán meg ebben a hirtelen ránk szakadt melegben. Üljön le hamar, aszt fújja ki magát.

Jenei néni Köszönöm szépen. Ebbe a gyönyörűséges székbe üljek?

Plébános Abba hát! e meg káplán fiam, nysd ki a zsalukat!

(Zsaluk lehúzása és ablak kitámasztása hallatszik)

Plébános Mit kíván ebben az ünnepi ruhában, Jenei néni?

Jenei néni Hogy tessék elkezdeni már, plébáno súr! Megjöttem időre, most már lehet!

Plébános Mit, édes lelkem?

Jenei néni A rádiót!

Plébános Ezért jött maga ide a plébániára?

Jenei néni Ezért könyörgöm. Hiszen tetszik tudni. -

Plébános Nem tudok én semmit.

Jenei néni Hát nem írta meg a fiam?

Plébános Nekem ugyan nem.-

Jenei néni Ejnye... Talán elakadt a levele a külső országokban valahol. Ehol é a sürgöny a keblemben... kaptam

Plébános Sürgöny is van? Lássuk! (olvas) "Kedd este harangszó után egedülök hilversumi rádióban. Plébánosnál hallgassa meg anyám. Imrus"

Káplán Jenei Imre, a hegedűsművész!

Jenei néni Az, az az én kedves fiam! Másfél esztendeje is van, hogy nem láttam az aranyomat. Sok szegénynek a dolga, de most eszibe jutottam...

Hát gondoltam, a plébános úrnak olyan rádiója van, aki az egész világot érti... Megkérem...

Plébános Hm. Télen inkább eszibe juthatott volna a muzsikálás a gyermeknek.

Jene inéni Szebb az, hogy tavasszal gondolt rám!

Plébános Igen.. de... Hilversumot éppen! Most ebbe a sugarat nyelő temperaturában.. Télen küldhetne a gyerek ilyen sürgönyöket, akkor is könnyebben fogható állomásról, mint ez a Hilversum!

Jenei néni Mi az a himerzun? Én csak azt tudom, könyörgöm, hogy a fiam hegedülése meggyün ide sugárszárnyon messzi országokból is a plébános úr kis ládájába. Olyan tisztán és csöngőn, akár a toronyból a misésharangszava. - Így mondta ezt az Imrus másfél éve és akkor ez így is van. - Hát ezért gyüttem.

Plébános Mindez nagyon szép lelkem: de ha egyszer az éter megtagadja a közvetítést.!

Jenei néni Mi tagad meg engem, plébános úr?

Káplán (ügybuzgón) Nem magát, hanem a közvetítést!

Jenei néni Hászen nem akarok én semmiféle közvetítést, tisztelendő úr! A fiamat szeretném csak hallani, mikor hegedül...

Plébános Hm. Hm. mit csináljunk? De ad ide a rádiólapot, fiam! (Lapozás hallatszik) Csakugyan, Hilvetrsum... 298 méteren Jenei Imre hegedűművész..

Jenei néni Merthogy ez a kis láda összeölelkezteti az anyát a fiával. Így mondta az Imruskám.

Káplán Ha jó az idő!

Jenei néni Jó idő ez tisztelendő úr, nem is kívánhatunk jobbat. Akár a nyár.-

Káplán Igen, igen, de az éter makacs!

Plébános Ejnye, ejnye, hogyan érti ezt meg özvegy Jenei Mihályné?! Ő most ünneplőbe öltözött, bizva a sürgönyben, bizva a fiában, a tudományban és bennem. Csalódni nem szabad neki most.

Jenei néni Áldja meg a jó Isten a plébános ur minden szavát! Csoda ez, hogy sugárszárnnyon hallgatja anya a fiát!

Plébános Csoda bizony Jenei néni! Ha most meghallja olyan messziről, rémisztően nagy csoda. Budapest: felolvasás, Bécs: vígjáték, Bukarest. karének... Hegedűszó, gyere hegedűszó, de honnét?

(Egymásután hallatszik most 8-10 állomás röviden elfogott zavaros adása. Jazz, karének, magánének, trombita, kacagás, sipolás, német beszéd: Ich muss ganz ruhig sein? In meinem Zimmer kann ich tun, was ich will, auch eine Vase an der Wand zerschmettern!)

Plébános (nagy bosszúsággal) Elnyelt a világ minden hegedűszólistát... Hilversum, te, te! Sehol, sehol :Letaszítom mindjárt az egész masinériát az asztalról mérgemben!

Jenei néni (nagy csodálkozással) Miért tetszik annyira haragudni, plébános úr?

Plébános Mert, mert.... nem is haragszom, Jenei néni... nem én. Nem bizony! Csak, tudja, azt a helyet nem tudom megfogni, ahol Imre muzsikál.

Jenei néni Ezen a feket nagy gombok, akik jár a plébános úr keze?

Plébános Ezen!

Jenei néni Hát rajta van az a hely, ahol az Imruskám játszik

Plébános (nagyot sóhajtvá) Rajta, persze, rajta. De most ki tudná eltalálni?

Jenei néni (elfogódva, de azért nagy bizonyossággal) Én eltalálom ezt a sugárszárnyas csodát! Tessék mán megengedni, hogy hozzányúljak...

(Édes hegedűszó hallatszik hirtelen, pl. Martini-Kreisler: Andantino)

Plébános Hegedű! Hegedű... Az anyaszív ösztöne!

Káplán Csoda, csoda....

(A hegedű közben játszik csak egyre)

Jenei néni (zokog az örömtől) Én édes Jézusom ez... ez itt az Imre fiam... kedves egy fiam.. az angyalok nem muzsikáljank így a mennyben... Imruskám.. galambom.. gyönyörűségem...

(A fel-felzokokás végigkíséri az egész hegedűjátékot)

Jenei néni (amikor vége a hegedűszónak) Ez az én Imrém volt!

(Mikor a hegedülésnek vége, ez hallatszik: Hallo, hier Süddeutscher Rundfunk! Grossender Mülhacker. Meine Damen und Herren, Unfalls wegen müssten wir unser Program verändern: statt der Vorlesung wir übertrugen das Violinkonzert des Herrn Erich von Sennings)

Jenei néni Mit mond?

Plébános Hogy.. hogy az Imre gyönyörűen játszott, dicsérik a hollandusok!

Jenei néni Áldott jó népek!

Plébános Azok bizony azok, Jenei néni. Azok a - hollandusok...

Jenei néni Most megint elleszek boldogan egy jó darabig... Köszönöm szépen a szíveségüket, hogy összehozták az édesanyát a fiával! Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Plébános, Káplán Mindörökké, Jenei néni! Mindörökké...

(Az ajtó becsukódását hallani)

Káplán Mi volt ez?

Plébános Hallottad fiam, mi volt. Jenei néni munkától
durvult keze megérintette a sugárszárnyú
csodát... és... és egyszerre rátalált
Mühlackerre, az egyetlen vehető állomásra,
ahol hegedültek abban a percben... A műsorban
hirdetett felolvasót baleset érte és helyette
egy hegedűművészt szerepeltettek
Mühlackerben... Imrus helyett egy Erich, de
Imrus édesanyja boldog, és miért haragudnék
ezért Erich édesanyja?

(Tücskök csirippelése halszik egyre erősebben)

Plébános Csodálatos, mert megmentődött az emberek legnagyobb kincse: a boldogság . Más művész hegedült más helyen, Jenei Imre helyett, de édesanya fia az is, művész az is...

Káplán Hallotta az Imrust, aki úgy játszott, mint az
angalok a mennyben.. Hogy szólnak a tücskök!

Plébános A tücskök! Jenei néninek is az jár bizonyosan
a fejében, amint sírdogálva hazaballag. Hogy
az ő fia is ilyen ernyedetlen muzsikos, erős,
nagy tücsök, de akkora, hogy az egész világnak
hegedül sugárszárnyon.

(Halk zene kezdődik most, melyen átszövődik a tücsökcsirippelés).

Plébános És é nis.. én is azt a tömérdek kicsi meg nagy
tücsköt köszöntöm, most, akik annyit
muzeizálnak nekünk a rádióban, azt a sok
zenészt, kit hallunk, de nem látunk meg soha.
És köszöntöm Jenei néni nevében is
megmentőnket, a müchlackeri hegedűst.

(A zene elcsöndesül, a tölcsörszó is gyérül, majd elhallgat minden)

G o n g.